

عنوان مقاله:

یک ترجمه کهن و ناشناخته (ترجمه پارسی اخلاق النبی و آداب)

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مجتبی مجرد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بجنورد

خلاصه مقاله:

متون کهن پارسی، به ویژه آنهایی که مربوط به پیش از حمله مغول است، از لحاظ تاریخی، زبانی، فرهنگی و اجتماعی اهمیت زیادی دارند. برخی از این متون، ترجمه آثاری است که عالمان مسلمان ایرانی تبار به زبان عربی تالیف کرده و بعدها به پارسی برگردانده شده است. اخلاق النبی و آداب تالیف ابوالشیخ اصفهانی (369-274 ق.) از جمله کتابهایی است که ابعاد شخصیتی زندگانی پیامبر را بررسی می کند. در هامش یکی از نسخه های منحصر به فرد این اثر که در قرن ششم هجری کتابت شده، ترجمه پارسی این اثر نیز نگاشته شده است. این ترجمه که بر اساس قراین رسم الخطی و زبانی، به احتمال بسیار زیاد مربوط به قرن ششم هجری است، دربردارنده واژگان، اصطلاحات و عبارات کهن و اصیلی است که از منظر زبانشناسی تاریخی و بررسی گویش ها و لهجه های فارسی بسیار ارزشمند و مغتنم است. این نوشتار به معرفی، بررسی و تبیین ویژگیهای این ترجمه کهن میپردازد.

کلمات کلیدی:

ابوالشیخ اصفهانی، اخلاق النبی و آداب، ترجمه کهن پارسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829454>

